

Overweging zondag 6 mei 2012

Ik weet nog van vroeger thuis als de kerstboom op stond en 's avond de lichtjes uit moesten dat we een lampje losdraaiden. Alle lampjes waren dan in een keer allemaal uit. Serie-geschakeld zo noemt men dat. Met elkaar verbonden. Als een lampje uitvalt, losgedraaid of kapot was dan deed de hele reeks lampjes het niet meer.

Er is ook een lied met de titel: jij bent een deel van de keten. Een lied dat ook uit de kersttijd voortkomt en van Elly en Rikkert is:

Jij bent een deel van de keten
De keten bepaalt het getij
Het getij is het voelen en weten
En een deel van de keten ben jij

Wij zijn een deel van de keten, wij zijn zoals de lampjes van de kerstversiering, met elkaar verbonden. De kerstlampjes branden natuurlijk ook niet als ze niet verbonden zijn met het net. Zonder die verbondenheid krijgen ze geen energie.

Het evangelie van vandaag gaat ook verbondenheid, verbonden zijn met.

En eigenlijk is het zo dat, in vergelijking met de kerstversiering, de menselijke keten van verbondenheid verbroken is, niet HEEL is, zolang er ook maar één mens niet deel uit mag en kan maken van de keten. Helaas komt dat nog te vaak voor dat we mensen links laten liggen, uitsluiten van het geven en ontvangen.

Het past natuurlijk wel in het huidige neo-liberale gedachtegoed waarin op eigen verantwoordelijkheid gewezen wordt. Waar slogans als zelfredzaamheid, het individu als belangrijkste norm, zelfregie en ga zo maar door vaak gebruikelijk zijn om mensen er op te wijzen dat je het vooral vaak aan jezelf te danken hebt als je niet mee kunt, niet mag doen, niet mee kan doen.

Ons hele bestel, onze samenleving, onze sociale zekerheid in jaren opgebouwd vanuit een solidariteitsgedachte gaat steeds meer uit van en is steeds meer gericht op mensen die het zelf kunnen of vooral zelf moeten doen.

We vergeten echter vaak daarbij dat er ook mensen zijn, door welke omstandigheid dan ook, die het nodige hebben dat er af en toe iemand naast hen loopt, met hen meeloopt, hen onder de armen grijpt opdat ze niet buiten de keten vallen.

Begrippen als solidariteit, naastenliefde, rechtvaardige verdeling van goederen en middelen, van kosten en baten, begrippen die belangrijk zijn voor een sociale, solidaire en rechtvaardige samenleving staan steeds meer onder druk zeker nu we in crisis zijn zoals ons van alle kanten wordt aangepraat.

Daarom is het goed vandaag het evangelie te horen van de wijnstok en de ranken.

Want waar halen wij onze voeding vandaan om deze begrippen van solidariteit, rechtvaardigheid en sociale bewogenheid te voeden. Want zoals de lichtjes niet branden als ze geen voeding krijgen van het net, zo hebben wij ook voeding nodig om inhoud en invulling te kunnen geven aan deze begrippen.

De voedingsbron daarvoor is die Man van Nazareth, is Hem die wij God durven en mogen noemen.

Verbondenheid met die bron kan ons helpen om ook in de huidige tijd er voor te zorgen dat we inderdaad met elkaar verbonden blijven en er zorg voordragen dat de keten van de mensheid niet verbroken wordt doordat ook wij soms mensen uitsluiten, in de kou zetten of in het beeld van de kerstversiering in het donker laten staan. Zolang nog één mens niet mee mag doen, niet mee kan doen, wordt buitengesloten is de keten verbroken, dragen de ranken geen vrucht.

De verhalen in deze weken tussen Pasen en Pinksteren, verrijzenis en verschijningsverhalen, wijzen ons er elke week weer op dat we verbonden dienen te blijven met die voedingsbron die ons helpt het licht van de liefde voor elkaar brandend te houden. Daarom steken we ook elke week dat licht aan.

Terugkijkend naar de vorige week maakt verbonden zijn met de wijnstok dat we herders in de goede zin van het woord worden voor elkaar. En een goede herder zorgt er voor dat geen schaap verloren loopt. Ieder schaap is er een.

Laten wij vanuit de verbondenheid met die Man van Nazareth, met zijn en onze God de opdracht mee naar huis nemen het Licht van Pasen uit te dragen door er zorg voor te dragen dat de keten niet verbroken wordt doordat wij verbonden zijn met een ieder door onze zorg voor elkaar zoals in het verhaal van die Goede Herder ons werd voorgehouden.